

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ

นายนิทัศน์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์

แผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายของการศึกษา คือ การประสบความสำเร็จทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ จากการศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาพัฒนาตนเอง และเป็นการวางรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง หากแต่สภาพความเป็นจริงแล้วเป้าหมายของการศึกษามิได้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้เสมอไป นักศึกษาจำนวนมากไม่น้อยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทำให้เกิดความยุ่งยาก เกิดความเครียด การสูญเสียเวลา การต้อออก เป็นต้น แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวทางการศึกษาของนักศึกษาและประเทศชาติอีกด้วย

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสาขางานที่ได้รับการกล่าวถึงและมีความตื่นตัวในการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งทักษะในการเรียนรู้ในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทักษะในการโปรแกรมเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้จากการเรียนการสอนพบได้ว่ามีนักศึกษาจำนวนมาก ที่ประสบปัญหาและความล้มเหลวในการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียนใน 3 ด้านคือด้านที่ 1 ด้านผู้เรียน โดยศึกษาจาก เจตคติต่อการเรียนวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ความวิตกกังวลต่อการเรียนวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ความเชื่อมั่นในตนเองและระเบียบวินัยในการเรียนของนักศึกษา ด้านที่ 2 ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน และด้านที่ 3 ด้านครอบครัวและการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตร ตรีวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริม นักศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการ โปรแกรมสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคสศทหีบ จำนวน 33 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ โดยพัฒนาและปรับปรุงมาจากงานวิจัยของวิวัฒน์พงษ์สุภา (2544) ในเรื่องแบบวัดเจตคติต่อการเรียนและการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง รวมถึงงานวิจัยของวิโรจน์ ลิ่มสกุล (2543) ในเรื่องแบบวัดมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง แบบวัดคุณภาพการสอน โดยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจำแนกรายด้าน 3 ด้าน

1.1 ด้านนักศึกษา

- 1.1.1 เจตคติต่อการเรียนรายวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 1.1.2 ความเชื่อมั่นตนเอง
- 1.1.3 ความวิตกกังวลต่อการเรียนของนักศึกษา

1.2 ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน

1.3 ด้านครอบครัวและการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

2. ด้านการสัมภาษณ์

การรวบรวมข้อมูล

1. วัดความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยจำแนกกลุ่มตามผู้ที่ประสบผลสัมฤทธิ์และกลุ่มไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย
3. เมื่อพบปัญหาจากข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ศึกษาปัญหาเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์นักศึกษา กลุ่มที่สนใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดย นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามาวิเคราะห์จำแนกกลุ่มผู้ที่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลการเรียนไม่น้อยกว่า 2.00 ในรายวิชาที่เกี่ยวกับการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์) โดยนำแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย

อภิปรายผลการวิจัย

ด้าน	ระดับความคิดเห็น	
	กลุ่มไม่ประสบผลสัมฤทธิ์	ประสบผลสัมฤทธิ์
เจตคติต่อรายวิชา	ปานกลาง	มาก
ความเชื่อมั่นตนเอง	ปานกลาง	มาก
ความวิตกกังวล	มาก	ปานกลาง
วินัยในการเรียน	น้อย	ปานกลาง
คุณภาพการสอนของอาจารย์	มาก	มาก
การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง	ปานกลาง	มาก

จากตารางจะพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีเจตคติต่อรายวิชา ความเชื่อมั่นในตนเอง และการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางซึ่งต่ำกว่ากลุ่มที่ ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนความวิตกกังวลนั้นกลุ่มที่ไม่ประสบ ผลสัมฤทธิ์อยู่ในค่ามากกว่ากลุ่มที่ประสบผลสัมฤทธิ์ รวมถึงวินัยในการเรียนของนักศึกษาที่ไม่ ประสบผลสัมฤทธิ์มีค่าน้อยซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ประสบผลสัมฤทธิ์ที่มีค่าในระดับปานกลาง ส่วนคุณภาพการสอนของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นในระดับมากเท่ากัน

จำแนกผลตามค่าเฉลี่ยสูงสุดจำแนกรายกลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น สูงสุด 5 อันดับ

- ข้าพเจ้าคิดเสมอว่าข้าพเจ้าจะเรียนได้สำเร็จ จนจบหลักสูตรการศึกษา
- ในการสอนอาจารย์ให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง

- ข้าพเจ้ามีความรู้สึกวิตก เป็นกังวลว่าจะเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไม่ได้
- อาจารย์เข้าสอนตรงตามเวลา และออกจากห้องสอนตรงตามเวลา
- ขณะที่สอนอาจารย์ได้ซักถามนักศึกษาในเนื้อหาที่เรียนอยู่เสมอ

ระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ต่ำสุด 5 อันดับ

- ข้าพเจ้าจะค้นคว้าและอ่านหนังสือเพิ่มเติมเมื่อมีสิ่งใดสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน
- ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนด
- ข้าพเจ้าพยายามทำแบบฝึกหัดทุกครั้งจนหมด แม้ยากก็พยายามทำให้สำเร็จ
- ข้าพเจ้ากลับไปทบทวนเนื้อหาการเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- เมื่อประสบปัญหาในการเรียน ข้าพเจ้าจะปรึกษาหารือกับอาจารย์

2. กลุ่มประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น สูงสุด 5 อันดับ

- ข้าพเจ้าคิดเสมอว่าข้าพเจ้าจะเรียน ได้สำเร็จจนจบหลักสูตรการศึกษา
- ในการสอนอาจารย์ให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง
- ขณะที่สอนอาจารย์ได้ซักถามนักศึกษาในเนื้อหาที่เรียนอยู่เสมอ
- ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีความสามารถและภูมิใจในความสามารถของตนเอง
- ข้าพเจ้าเชื่อว่าตนเองจะต้องเป็นบุคคลที่สำเร็จในอนาคต

ระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ต่ำสุด 5 อันดับ

- ข้าพเจ้ากลับไปทบทวนเนื้อหาการเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออาจารย์ให้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น
- ข้าพเจ้ารู้สึกมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ
- ข้าพเจ้ามีความรู้สึกวิตก เป็นกังวลว่าจะเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพราะไม่แน่ใจ ผลที่เกิดว่าจะ เป็นเช่นไร

จากผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีความวิตกกังวลน้อย และมีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะมีความสำเร็จในรายวิชาสูง

ส่วนนักศึกษาที่ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังเข้าเรียนและมีความคาดหวังจะจบการศึกษา แต่ขาดวินัยในการเรียน นอกจากนี้ยังมีความวิตกต่อการจะไม่ประสบผลสำเร็จ ในการเรียนอยู่ในระดับสูงด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย

1. ควรส่งเสริมวินัยในตนเองต่อการเรียนให้แก่นักศึกษา ซึ่งทั้งสองยังอยู่ในระดับต่ำและปานกลางให้สูงขึ้นซึ่งจะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2. เมื่อศึกษาโดยละเอียดจะพบว่านักศึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนจะไม่ค่อยปรึกษากับครู-อาจารย์ ซึ่งเมื่อมีการสัมภาษณ์และสอบถามปัญหาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กลัวครู เกรงครูจะตำหนิเนื่องจากไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้เสร็จทันตามกำหนด และไม่เข้าใจในโจทย์ นอกจากนี้บางส่วนมีเวลาไม่ตรงกับครู เมื่อนักศึกษามีชั่วโมงว่าง แต่ครู-อาจารย์คิดภาระงานสอนหรืองานอื่นๆ บางครั้งเห็นอาจารย์ทำงานอยู่ก็ไม่กล้าเข้าไปรบกวน นอกจากนี้ด้วยอุปนิสัยที่ขาดความเชื่อมั่นและประหม่าเวลาพูดคุยกับอาจารย์เลยทำให้นักศึกษบางส่วนไม่กล้าที่จะปรึกษากับครู-อาจารย์ ซึ่งจะหาวิธีแก้ปัญหาคือต่อไป

3. การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน เอกสารตำรา เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยทางแผนกจะแก้ไขให้กับนักศึกษาโดยการประชุมผู้ปกครอง นอกจากนี้ในส่วนของนักศึกษาที่เข้าร่วมใหม่ จะชี้แจงและอธิบายผลการวิจัยศึกษาให้กับผู้ปกครอง ในวันปฐมนิเทศ ในส่วนของนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ทางแผนกได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยจัดหาคอมพิวเตอร์ที่ได้รับบริจาคมาจากบริษัทเอกชน ให้นักศึกษายืมไปใช้ที่บ้านเพื่อนำกลับไปทบทวนการเรียนและฝึกฝนแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

4. ในส่วนของการสอนนักศึกษาให้ระดับคะแนนต่ำสุดในเรื่องของอาจารย์ควรกล่าวยกย่องชมเชยเมื่อนักศึกษาตอบคำถามหรือปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งได้พูดคุยและแก้ไขปัญหาร่วมกันกับนักศึกษาเป็นที่เรียบร้อย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนในรายวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการ โปรแกรมเว็บ1 ของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00

เจตคติต่อวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันเป็นผล เนื่องมาจากการเรียนรู้แล้วส่งผลให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง คือ อาจจะชอบหรือไม่ชอบวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของวิวัฒน์ พงษ์สุภา (2544)

ความวิตกกังวลต่อวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้สึกไม่มีความสุข ไม่พึงพอใจต่อการเรียนวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีความคับข้องใจและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชา

การโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความวิตกกังวลต่อวิชาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยพัฒนาและปรับปรุงแบบวัดความวิตกกังวลต่อวิชาคณิตศาสตร์ของพรทิพย์ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2527)

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิด ความเชื่อว่าตนเองสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ (อุษณีย์ โพธิสุข.2542 :57) ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความมั่นใจในตนเอง โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดมโนภาพเกี่ยวกับตนเองของวิโรจน์ ลิ่มสกุล(2543)

ระเบียบวินัยและนิสัยทางการเรียน หมายถึง ลักษณะนิสัยในการเรียนที่ช่วยส่งเสริมผลการเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งวัดได้จากแบบวัดนิสัยการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดนิสัยการเรียนของวิโรจน์ ลิ่มสกุล (2543)

คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพสูง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดคุณภาพการสอน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดคุณภาพการสอนของวิโรจน์ ลิ่มสกุล(2543)

การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่มีความผูกพันรักใคร่ ร่วมปรึกษา และให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษแก่นักศึกษา ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดการส่งเสริม การศึกษาของบุตรของวิวัฒน์ พงษ์สุภา(2544)